

gjøre Noget for at afhjælpe Manglerne. Skal der gaas videre, er det en Selvfølge, at faa maa Lovgivningsmagten træde til.

Bouløffe: Jeg er fuldstændig enig med den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet i, at vi paa ingen Maade maa mangle Sang i Skolerne. Om de Stoler, hvor Sangen ikke føres, har jeg den Tro, at Undervisningen der vil blive død, trættende og fløvend, thi Sangen har en opvækkende og oplivende Egenkab ved sig; men jeg antager ogsaa, at den dygtige og samvittighedsfulde Lærer, selv om han ikke kan synge, vil interessere sig for at faae Sangen ledet saa godt som muligt. Det er min Mening, at der kan være mange dygtige Mænd, som ikke have denne Gave, og at det vilde være Synd, om de skulde indskræntes i deres Beskæftigelse. Naar den ærede Minister sagde, at der har været givet Dispensation siden 1870, tror jeg det selvsølgelig, og jeg skal heller ikke modsig ham, naar han føiede til, at den gives til dem, der paa nogen Maade kunne godtgjøre, at de paa en eller anden Maade selv kunne lede Sangen i Skolen. Jeg antager ikke, at den ærede Minister dermed mener, at det er for Examenstkommisjonen, de skulle godtgjøre dette, men at der kun kræves en Udtalelse i saa Henseende fra Præsten eller Andre. Det forundrer mig da, hvad jeg har liggende for mig, nemlig en Skrivelse fra en af de Mænd, som ere under denne Kategori. Han skriver i December 1874 til mig: „Jeg har selv for et Aarstid siden ansøgt Ministeriet om Dispensation for manglende Sangkarakter og godtgjort ved Hjælp af et Instrument at kunne lede Sangen i Skolen, men har faaet Afslag og er bleven henvist til at tage Karakter.“ Der maa altsaa have været en eller anden Eiendommelighed tilstede for ikke at give ham Dispensation. Den Paagjældende har formodentlig indskrænket sig til at skrive, at han kunde lede Sangen, men har forspømt at tage Attest derpaa. — Forøvrigt skal jeg takke den ærede Minister for det Svar, han har givet. Det har forsaavidt været mig tilfredsstillende, som jeg haaber, at den ærede Minister efter sine Udtalelser vil gjøre, hvad han kan, for at denne Sag snart maa komme i Orden til Sels og Gavn for de Mænd, som leve under de paagjældende Forhold.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forespørgslen sluttet.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt. Næste Møde vil blive afholdt førstkommende Lørdag Kl. 3 Eftermiddag, og Dagsordenen vil da være:

Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) indbringer:

Forslag til Lov, indeholdende Forandringer i Forordning 26de Marts 1845 angaaende Søn- og Selligdages Selligholdelse.

Mødet hævet Kl. 2.

122. Møde.

Lørdagen den 24de April Kl. 3.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Landstingets Formand har jeg ved Skrivelse af Dags Dato modtaget „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876“, saaledes som dette er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det her paany maa blive forelagt. Forelæggelsen sker herved. Lovforslaget vil blive tilfjøllet Finantsudvalget til Erklæring.

Der er omdelt Betænkninger over „Forslag til Lov om Jordemødrenes Lønning“ samt over Andragender, der have været henviste til Finantsudvalget, og saadanne, der have været henviste til Udvalget for Andragender. Endringsforslag til disse Sager og eventuelle Forslag angaaende de Andragender, hvorom der ikke er gjort Indstilling, indkaldes til Mandag Middag Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Indbringelse ved Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) af: „Forslag til Lov, indeholdende Forandringer i Forordning 26de Marts 1845 angaaende Søn- og Selligdages Selligholdelse“.

Winther: For omtrent 2 Aar siden til-
lob jeg mig her i Thinget at indbringe et Lovforslag angaaende den samme Gjenstand, som nærværende Lovforslag omhandler. Deri var der imidlertid kun indeholdt Bestemmelser, som gik ud paa, at Forlystelser kunde finde Sted i private Huse paa Landet paa samme Tid, som dette faktisk er tilladt i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Det var for at tilvejebringe Lighed i saa Henseende, at Lovforslaget fremkom, idet jeg kunde paavise adskillige Tilfælde, hvor Politimyndighederne vare traadte ind med at mulktiere Folk, som man troede vare komne i Strid med Selligdagsanordningen i